

Beste aanwezigen,

Wij zijn Nienke Scheink en Debbie Raeven, maatschappelijk werkers van sociaal wijkteam Hatert. Maatschappelijk werkers staan er over het algemeen om bekend om bescheiden en dienstverlenend te zijn aan hun cliënten, zodat zij goed tot hun recht kunnen komen. Het zit niet in ons DNA om op de voorgrond te treden, maar als het over de belangen van onze cliënten en over ons vak gaat, dan gaan wij daarvoor staan! Daarom zitten we hier nu voor jullie, om onze stem te laten horen. Wij maken ons namelijk zorgen over de voorgenomen stelselwijziging en aanbesteding en wat dit voor invloed heeft op de continuïteit van de hulpverlening aan de inwoners van Nijmegen. De kosten van de Wmo en Jeugdwet rijzen de pan uit. We begrijpen dat er een halt toegeroepen moet worden aan deze kostenpost, en we begrijpen ook dat er dingen anders moeten. Echter vragen we ons af of een aanbesteding hiervoor de oplossing is.

Wij staan dus niet achter een aanbesteding, onder andere omdat we bang zijn dat aanwezige expertise verloren gaat. Het voelt alsof door een aanbesteding alles wat wij de afgelopen vijf jaar opgebouwd hebben weer omgegooid wordt. Terwijl het naar ons idee nooit goed de kans gekregen heeft zich volledig te ontwikkelen. Afgelopen vijf jaar is veel energie gegaan naar het neerzetten van de organisatie van de wijkteams. Medewerkers in dienst bij één organisatie, organiseren van de verwerking van aanmeldingen en daarnaast het inhoudelijk werken met de nieuwe wetten. Iedereen moest wennen aan de kanteling, welke voorliggende voorzieningen er zijn en hoe motiveren we burgers en hun begeleiders daarvoor? Hier zijn zeker stappen in gezet. Maar natuurlijk ook nog nieuwe stappen in te zetten. En wie zegt ons dat het gegeven van de kanteling wel zo haalbaar is als dat toen bij de invoering van Wmo2015 en jeugdwet voor ogen was? We zijn bang dat we door een aanbesteding weer opnieuw hetzelfde wiel moeten gaan uitvinden omdat opgebouwde structuren weer herzien worden. Risico is dat kennis over wetgeving, voorliggende voorzieningen en collectief aanbod, en het toeleiden van inwoners hier naartoe kunnen gaan wegzakken in het hele proces van aanbesteden en het reorganiseren daarna. Een aanbesteding kost veel tijd, geld en energie. Zowel in de aanloop als het proces daarna. Tijd, geld en energie, die niet naar de primaire zorg van onze cliënten kan gaan. Daarnaast wordt bij een aanbesteding alles bij één organisatie belegd, terwijl vakmanschap en kennis geborgd moet zijn en blijven. Hoe wordt voorkomen dat iedereen straks hetzelfde dansje doet?

Wat wij belangrijk vinden is dat er continuïteit is voor de cliënten. Volgens ons kan dat door uit te bouwen wat er al staat, ga mensen toevoegen aan de wijkteams, gooi het indiceren in de prullenbak en ga vanuit 1 plek bouwen aan inclusieve wijken. Laat de ontwikkeling van de cliënt voorop staan, niet de einddatum van een indicatie. Diversiteit en daarmee de eigenheid en het vakmanschap van deze verschillende disciplines versterken elkaar en hulpverleners kunnen daardoor doen wat nodig is. Vanuit zorgaanbieders is er vaak geen tijd en geld voor omdat ze per cliënt betaald worden. Ga dus niet per cliënt financieren, maar kijk hoeveel fte aan kennis/specialisatie er per wijk nodig is en laat de 0-de, 1-e en 2^e lijn samenwerken in de wijk, aan het voorliggend veld.

Daarnaast zijn wij verbaasd dat er geen structureel overleg met de werkvloer in de wijken plaatsvindt over hoe het sociaal domein eruit zou moeten zien. Wij zijn het sociale domein, maar niemand vraagt ons iets. Om een parallel te trekken; wij gaan ook niet vóór de cliënt bedenken wat hen helpt. We vergroten hun zelfredzaamheid, zodat zij beter kunnen participeren en zelf kunnen organiseren en bedenken wat hen helpt. Wij staan achter het concept van het werken in de wijk; korte lijnen, dichtbij de mensen. De aanmeldingen nemen nog altijd toe, mensen weten de weg te vinden. Houd dit vast!

Onze wens is dat er een keuze gemaakt wordt voor een langere tijd, bijvoorbeeld 10 jaar. Waarom? Omdat je dan pas echt ziet wat de gevolgen zijn en omdat er dan, net zoals (in de huidige situatie) bij een langlopende indicatie voor een inwoner, er rust kan komen waardoor de energie niet hoeft te gaan naar het wel of niet voortzetten en de interne organisatie, maar de energie kan dan naar de inwoner, daar waar hij hoort. Onze vraag aan de gemeenteraad is om te kijken of een aanbesteding wel daadwerkelijk een oplossing is voor het probleem. Helpen we de inwoners met een aanbesteding? Of is het vooral een oplossing voor de financiële tekorten?

Sociaal Werkers
hebben lef
en weten van
aanpakken.

**SOCIAAL WERK DOE JE
MET SOCIAAL WERKERS!**